

ויברך דוד את ה' לעיני כל ישראל:

ויאמר

דוד בא' אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם * אשר בגורל חסרו ורכ טובו ממכון שבתו השגיה ויבחר בבית יעקב לשכון כבוד כהובם לאהבה וליראה אותו לעובדו ולדרכו בו * כי הוא תכלית ההשגחה האנושית אשר גביכו בה רבים בחשכה יתהלכו מהחכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים * והכין לנו את הדרך דרך החיים בתורת אמת ונצחית * ואשר חכמים יגידו בתלמוד ובאגרות ובמררשים נגלה ונסתר * דברים יקרים * מפיו ומפניו הם נבחרים ובשבעים פנים הם מבוררים * אשר בלעריהם רחוקי ימצאו והנה זרה עלינו אור האמיתי אור צח ומצוחצח הוא הצר אשר מכנו חוצכנו * אכן בוחן אכן שתי אשר מכנו הושתה העולם * והוא אברהם אבינו אשר בן ג' שנים הכיר את בוראו וקרא רבים אותו לעבודתו * ובה גם אחריו צוה לבניו שישכרו דרך ה' ותוריהו יצורו * דכתיב כי ידעתיו למען אשר יצוה את ביתו ואת בניו אחרייו ושכרו דרך ה' ולא זו הק'בה כחבבו יצ' שקראו מציאה כמשחול' ששתי מציאות מצא הק'בה אברהם אבינו ע' הודור הע' * בא' יצ' כתיב ומצאתי את לבכו נאמן * וברה' ע' כתיב מצאתי את דוד עברי' ע' היותו עבד נאמן לה' והזהיר גם את בניו ללכת אחרי ה' כמ'ש' לשלמה בנו דע את אלהי אבין ועבדו ומובן מזה הרבה מרוע קרא הק'בה את שניהם אלו בלשון מציאה * גם למה נמצאו שניהם במבואת האפילות * ומה גם איך יצא חוטר גזע רוח אפינו משיח ה' ממואב בא דרך מדבר חמ' כסע' בלתי הגוני' מעש' אשר לא יעשה כגון מעשה בנות לוט ער אשר באו עמון וכואב ונטהרו ביהודה דבר תיכא הוא אשר כהראוי היה על הרין ועל האמת להיות מהמיוחסי' שכישאל כמ'ש' הכתוב מקרב אהיך תשים עליך מלך * והרוצה לרוות צמאון נפשו יתבונן בחבור קטן הזה הנובע מסקור מ'ס' חיי'ם בריכה העליונה כה'נא רב'א הבא ברמז בפ' זו ואז ישתומם על המראה ומעשה ה' כי נורא הוא מאד ויבין וישכיל הכרי הראשוני' איך נחלקים * בהירות וסודות ומעלים גבוהים ער שחקים * ובה תמצא מתחילת בריאת העולם ער תכליתו אשר גם התרגום פירש שמגילה זו באה לספר מן יומא דאתברי' עלמא ער רייתי מלכא משיחא *

והוא בסוד נחיה הוא ותמורתו קורש הגרמז בתמורה זו תמ' ור' אשר חול' יגידו שישי אבי רוד בא על אם רוד דרך תמורה כי הוא סכר שהיא שפחתו וכאמת המשכיל יבין כי הכל מן השם היה משעם שגם התמורה יהיה קורש אשר בתיבת ותמורתו תמצא שתי שמות הללו תסר ורות * כי הורע היה זרע קורש ממקום גבוה מעל גבוה * ולפיכך נתחייבו ער ואונן מיתח על שחשחיתו וזרעם וחללו קורש קרשים ער שבא יהורה בעצמו עם תמר להוציא את מלכות בית רוד ומשיח בסוד והיה ה'א ותמורתו קורש וזהו שרמזו חול' שבת קול יצא ואשר צדקה מכני ומאתי יצאו הרכרים והרוצה לעמוד בסוד הדבר הזה יבין מי הוא האומר וסי' הכת קול כאשר יתבאר בפני' בסוד על חגאולה ועל התמור' כי מכת התמורה תהיה הגאולה גאולה עולם כי אף החיצונים ידעו את ה' ואז יחפרו ויכושו * והנה כמה פעמים חסגתי אחור מלהביא ספר הקרו' הזה לבית הרפוס אשר מוצאיו ומובאיו עצמו ממני מזה ומזה אס מצד היותי באפרוח אשר ערן לא נפתחי עיני הסנתו ופליאה דעת ממני * ואם הוא מצד חיותו כבשונו של עולם וכבר רמזה לנו משת בתורתו * ואותי צוה לאמר לכם שהוא קאי על סתרי התורה שהיה רווקא באמירה מטעם שלא יגקו החיצוני' מהם וכמבאר בזה' ובשאר מקומות * ונחמתי אחרי רואי מעשה שבא לירי' התרגול א' שהלך לבקש אוכל לנפשו ובהיותו מחפש בגליו מציא מרגליה יפה ומאירה וכאשר ראה התרגול הכרגליתא שכצא מאירה מאד גרהע ושכ לאחוריו ותמה עליו וחשב אין היה מכוסה יופי וזהו מרגליתא ול' אשר ראוי' להיות במקום נכבד כראוי לה ער שכאו בני אדם אחרי רואם מעשה התרגול ותמיהתו ולקחו המרגליתא בידם * הנבונים שבהם ויורעי ערכה * שמה במילואו' אכן בכתרו של מלך לגדל יופי' וזהה' * וגם הכלך שמת באבן יקרה בכוה שהיה מכוסה * ועתה יצא לאור אורה * והביאו לפני הכלך התרגול אשר מציאה והנה אף שהתרגול לא עשה זה מצד שכלו לחפוש אחרי מטכוניו הכלך רק חפש אוכל לנפשו וגודמן לו אבן יקרה ומציאה ע' פ' סיכה מ'ס' צוה המלך לגדל התרגול הזה בבית כלכותו ופלטין שלו לא יזוז כן הדבר הזה יען כי מציאתי במגילה זו פרחים ופירות פרה' הנותנים זוהר נחמד לכראה והאזה לעיני' וגם הפרי טוב הוא לכאכל ע' הקרמות הבונים על אדני אמת דברי' חול' הן נגלה הן נסתר לכיין אס ייטיב בעיני